

عنوان مقاله:

بررسی روند تحولات الگوی نظام شهری استان مرکزی و چشم انداز آینده آن

محل انتشار:

جغرافیا و پایداری محیط، دوره 2، شماره 3 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علیرضا سیاف زاده

محمد میره ای

مرتضی نوده فراهانی

خلاصه مقاله:

نظام شهری مطلوب و به تبع آن توزیع اندازه شهری مطلوب یکی از عوامل توسعه در یک منطقه و کشور است. نظام شهری تجسم فضایی اقتصاد سیاسی ونحوه یمدیریت سرزمین بوده، با مطالعه نظام شهری، نحوه ی پخشایش و میزان تعادل جمعیت شهرها مشخص تر می شود. با توجه به اهمیت مقوله نظام شهری، در این مقاله سعی شده به بررسی نظام شهری در استان مرکزی به عنوان یکی از خاستگاه های کهن مدنیت در ایران پرداخته شود. همچنین قلمرو زمانی پژوهش شامل یک دوره زمانی سی ساله (۱۳۸۵-۱۳۵۵) است. در انجام این پژوهش، روش توصیفی- تحلیلی به کار رفته و در گردآوری اطلاعات از روش کتابخانه ای و مطالعات اسنادی استفاده شده است. به منظور تحلیل نظام شهری در استان مرکزی از روش های مختلفی مانند شاخص های هرفیندال، هندرسون، آنتروپی و ... استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان می دهد، عدم تعادل فضایی در استان مرکزی مشهود است و با وجود ۲۷ نقطه شهری در این استان، رشد و گسترش شهری بیشتر مختص به دو شهر اصلی و قطب صنعتی استان یعنی اراک و ساوه بوده است. همچنین با گذشت زمان برخلاف کاهش نخست شهری در استان مرکزی نظام شبکه شهری به سمت عدم تعادل میل کرده است. با وجود افزایش تعداد شهرهای کوچک شاهد کاهش نسبت جمعیت این شهرها به شهرهای بزرگ در سال های اخیر می باشیم؛ این در حالی است که جمعیت کاهش یافته در سطح شهرهای کوچک نظام شبکه شهری را به سمت عدم تعادل سوق داده است. در این دوره نخست شهری نیز کاهش یافته است. این کاهش باعث هدایت نظام شبکه شهری به سمت تعادل نشده است.

کلمات کلیدی:

نظام شهری، شبکه و سلسله مراتب شهرها، نخست شهری، استان مرکزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1410585>

